

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/23/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010200852
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1010200852.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa Ing. Mgr. N. G., nar. X. T. XXXX, bytom W., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. februára 2010 o priznaní invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/31/2010-226 zo dňa 27. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/31/2010-226 zo dňa 27. februára 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. februára 2010 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 5. januára 2012 ako vecne správne v súlade s ust. § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa týmto rozhodnutím priznala navrhovateľovi podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení invalidný dôchodok od 17.12.2008 v sume 7.734,- Sk mesačne a od 01.01.2009 v sume 256,80 € mesačne, ktorý postupne zvýšila vždy k 1. januáru kalendárneho roka až na sumu 283,10 € mesačne od 1. januára 2010, pretože podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia odporkyne je navrhovateľ invalidný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľ považoval toto rozhodnutie za nezákonné a diskriminačné, pretože má za to, že priznaný invalidný dôchodok je značne podhodnotený a žiadal prehodnotiť jeho výšku.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne i konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ustanovením § 250l ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že opravný prostriedok nie je dôvodný. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri určení sumy invalidného dôchodku odporkyňa zhodnotila

obdobie dôchodkového poistenia a výšku osobných vymeriavacích základov od 1. januára 2004 do 16. decembra 2008, ktoré navrhovateľ dosiahol u zamestnávateľa VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. Nemohla však zohľadniť maximálne osobné vymeriavacie základy v období od 14. decembra 1998 do 30. septembra 2008, ktoré mal navrhovateľ získať u zamestnávateľa KVESTOR Q, s.r.o. v konkurze, nakoľko opakovane predkladané tlačivá vykazovali závažne nedostatky a hlavne boli vydané nekompetentnou osobou.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 5. januára 2012 odporkyňa zvýšila navrhovateľovi sumu invalidného dôchodku od 6. decembra 2011 na 309,80 € mesačne, zvýšenú od 1. januára 2012 na sumu 320,- eur mesačne, pretože podľa lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 6. decembra 2011 sa zvýšila miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu po preskúmaní zákonnosti napadnutých rozhodnutí a postupu správneho orgánu súd dospel k záveru, že vychádzajú zo správneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa pri určení osobných mzdových bodov vychádzala z evidenčných listov dôchodkového poistenia vystavených spoločnosťou Venus a VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. a nezarátala vymeriavacie základy, kedy mal navrhovateľ pracovať vo firme KVESTOR Q, s.r.o., pretože pôvodne predložené evidenčné listy ešte pred vyhlásením konkurzu na spoločnosť neboli podpísané a preto boli vrátené zamestnávateľovi a po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti 17.10.2000 boli predložené konateľom spoločnosti, a nie správcom konkurznej podstaty, čo bolo v rozpore s ust. § 14 zákona o konkurze a vyrovnaní. Pôvodný správca JUDr. Prelovský si túto povinnosť nesplnil a po jeho odvolaní nový správca JUDr. Věterník vedome nepodal evidenčný list dôchodkového zabezpečenia, pretože pracovný pomer navrhovateľa nepovažoval za právne relevantný a sumu 350 000 Sk, ktorú mu vyplatil predchádzajúci správca na uspokojenie mzdových nárokov mienil vymáhať ako vyplatenú bez právneho dôvodu.

Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi navrhovateľom a spoločnosťou KVESTOR Q, s.r.o. bola dňa 4. decembra 1998 uzavretá pracovná zmluva so vznikom pracovného pomeru na dobu určitú do 13. decembra 2003, zmenená dodatkom z 15. januára 1999 na dobu neurčitú. Spoločnosť však za navrhovateľa nepredkladala výkazy o odvádzaní poistného, na čo Sociálna poisťovňa, pobočka v Trnave reagovala opakovanými neúspešnými výzvami na doloženie potrebných dokladov, adresovanými správcovi konkurznej podstaty JUDr. Prelovskému. Až 16. októbra 2010 bola odporkyni predložená odhláška zo sociálneho poistenia zamestnávateľa KVESTOR Q, s.r.o., podpísaná JUDr. Věterníkom a navrhovateľom, dodatočne doložená dohodou o skončení pracovného pomeru k 30.09.2008. Odporkyňa považovala skončenie pracovného pomeru za sporné, pretože nemala vedomosť o trvaní pracovného pomeru navrhovateľa v spoločnosti KVESTOR Q, s.r.o. v období po 13. decembri 2003 a požiadala správcu JUDr. Věterníka o potvrdenie správnosti odhlásenia navrhovateľa zo sociálneho poistenia. Ten uviedol, že pracovnú zmluvu zo dňa 14. decembra 1998 považuje za účelovú a neoprávnenú, a preto podá na políciu trestné oznámenie; do dnešného dňa neboli odporkyni predložené doklady, ktoré by preukazovali trvanie a skončenie navrhovateľovho pracovného pomeru v spoločnosti KVESTOR Q, s.r.o. v spomínanom spornom období. Súd preto dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne, keď nezohľadnila dobu, kedy mal byť navrhovateľ v pracovnom pomere so spoločnosťou KVESTOR Q, s.r.o.

Krajský súd v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 112 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona o sociálnom poistení s tým, že pokiaľ sa v budúcnosti preukáže nové skutočnosti týkajúce sa navrhovateľovho pracovného pomeru v spoločnosti KVESTOR Q, s.r.o., odporkyňa bude mať v zmysle citovaného zákonného ustanovenia povinnosť tieto posúdiť a vydať nové rozhodnutie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ nemal úspech a odporkyni trovy konania neprislúchajú.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Namietal, že rozhodnutie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a postupom súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Po vynesení rozsudku mal možnosť nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu OR PZ Trnava, z ktorého zistil, že za obdobie do vyhlásenia konkurzu boli spoločnosťou KVESTOR Q s.r.o. doručené Sociálnej poisťovni, pobočka Trnava mesačné výkazy vo vzťahu k jeho pracovného pomeru, preto navrhuje vypočítať ako svedkov jej zamestnancov pani V. D. a pani I. H.. Ďalej vytýka súdu, že mu neposkytol primeranú materiálnu ochranu zákonnosti. Z novoobjavených skutočností a listinných dôkazov po vynesení rozsudku vyplýva, že súd si mal vyžiadať vyšetrovací spis a vypočítať navrhovaných svedkov na preukázanie jeho tvrdenia, že rozhodnutia odporkyne nezohľadňujú jeho pracovný pomer a mesačnú mzdu u zamestnávateľa KVESTOR Q s.r.o., hoci odporkyňa disponovala potrebnými mesačnými výkazmi a evidenčnými listami. Namietal tiež, že súd si nesplnil poučovaciu povinnosť, čím nezachoval rozumnú rovnováhu voči účastníkom konania. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad, že odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, žiadal pripustenie možnosti dovolania na najvyšší súd.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia z 1. februára 2010 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 5. januára 2012 a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ splnil zákonné podmienky pre priznanie invalidného dôchodku, sporná zostáva iba jeho výška, ktorú navrhovateľ považuje za „podhodnotenú“, pretože odporkyňa pri ustálení výšky invalidného dôchodku nezohľadnila jeho príjem z pracovného pomeru so spoločnosťou KVESTOR Q s.r.o., a to za obdobie od 14.12.1998 do 30.09.2008. Malo ísť o pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 04.12.2008 v znení dodatku z 15.01.1999 s dohodnutou čistou mesačnou mzdou vo výške 30 000 Sk. Problém vyplynul z toho, že uvedený zamestnávateľ si neplnil svoje povinnosti voči sociálnej poisťovni - nepredkladal evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia, mesačné výkazy poistného, nesplnil si ohlasovaciu povinnosť pri zamestnávaní poberateľa dôchodku a neumožnil vykonanie kontroly zamestnancom Sociálnej poisťovne.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odporkyňa svoj postup odôvodnila tým, že nemôže považovať maximálne vymeriavacie základy predložené pôvodným štatutárnym orgánom spoločnosti KVESTOR Q s.r.o. v konkurze za hodnoverné a ich správnosť nie je možné overiť prvotnými dokladmi. Tieto údaje boli uvedené za obdobie od 01.01.2004 do 30.09.2008 na opakovane predložených evidenčných listoch dôchodkového poistenia a za obdobie od 14.12.1998 do 31.12.2003 na tlačive „údaje na účely vedenia evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“, pričom tieto neboli po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti dňa 17.10.2000 predložené správcom konkurznej podstaty, na ktorého prešlo aj oprávnenie konať za úpadcu v pracovnoprávných vzťahoch (vrátane všetkých povinností, ktoré sú s tým spojené), ale pôvodným štatutárnym orgánom úpadcu - konateľom Ing. Františkom Mikóczim. Hodnovernosť údajov spochybňovala aj skutočnosť, že z dodatočne vyhotovených tlačív „údaje na účely vedenia evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov za roky 1998 až 2003“ pôvodne nevyplývalo, kto ich vyhotovil, až neskôr na základe opravy boli potvrdené a overené Ing. Františkom Mikóczim a ako mzdový účtovník bola uvedená spoločnosť JUPITER SK, s. r. o., ktorá vznikla 30. novembra 2005 a v mene ktorej je oprávnená konať Beáta Sarkocy, čo je navrhovateľovi blízka osoba. V rámci kontroly na overenie správnosti predložených dokladov ani pôvodný, ani nový správca tieto nepotvrdili, naopak, JUDr. Veterník spochybnil pracovný pomer navrhovateľa s tým, že pracovnú zmluvu považuje za simulovanú. Svoj názor odôvodňoval tým, že jednak miesto výkonu práce dohodnuté v Hrnčiarovciach nad Parnou,

Cíferská 17 + M. Sch. Trnavského, čo bol podľa jeho osobného zistenia byt v paneláku, ale hlavne, že ešte v decembri 1998 bol úpadca vykradnutý, a to vrátane technológie, ktorá už nebola obnovená a úpadca nevykonával predmet svojej činnosti (výroba alkoholických a nealkoholických nápojov); to znamená, že pracovné zmluvy stratili svoje opodstatnenie. Tento záver nepriamo potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa predloženej pracovnej zmluvy bol navrhovateľ zamestnaný ako obchodný a personálny manažér s právomocou pre aktívnu a pasívnu ochranu objektu, pričom sám potvrdil, že od vyhlásenia konkurzu mu nebola pridelená práca, ani vyplatená mzda (ktorej vyplatenie si neúspešne uplatnil v konkurznom konaní). V rámci dokazovania vykonaného odporkyňou bolo tiež zistené, že uvedená spoločnosť v spornom období, t. j. od 14. decembra 1998 do 30. septembra 2008 nebola registrovaná ako platiteľ dane z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a neodvádzala Daňovému úradu Trnava žiadne preddavky na daň zo závislej činnosti ani nepodávala daňové priznania. Všetky tieto skutočnosti podporujú záver odporkyne o nedôveryhodnosti poskytnutých údajov spoločnosti KVESTR Q, s.r.o. ako zamestnávateľa.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvoláciu námietku, že krajský súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že ho nepoučil o jeho procesných právach v zmysle § 5 ods. 1 O.s.p. Táto poučovací povinnosť sa týka výlučne oblasti procesného práva, pričom navrhovateľ nešpecifikoval, o ktoré procesné právo mal byť postupom súdu ukrátený a takáto skutočnosť nevyplyva ani z obsahu spisu. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s názorom navrhovateľa, že súd si mal vyžiadať vyšetrovací spis, pretože vyšetrovanie nie je ukončené a pre súd platí viazanosť rozhodnutí príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov a nepatrí mu, aby sám posudzoval tieto otázky. Napokon, ako to uviedli odporkyňa aj súd v odôvodnení svojich rozhodnutí, ak by v budúcnosti došlo k overeniu hodnovernosti predložených osobných vymeriavacích základov, prípadne predloženiu právoplatného rozhodnutia súdu o mzdových nárokoch navrhovateľa u zamestnávateľa KVESTOR Q, s. r. o. v konkurze, odporkyňa v súlade S § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodne znova o sume už priznaného invalidného dôchodku.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Odvolací súd nemohol vyhovieť žiadosti navrhovateľa, aby pripustil proti svojmu potvrdzujúcemu rozhodnutiu dovolanie, pretože podľa ustálenej judikatúry, vrátane judikatúry Ústavného súdu SR, dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné (napr. IV. ÚS 208/08, II. ÚS 87/09).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.